

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2014/21/563

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de Examencommissie van de Faculteit der Sociale Wetenschappen, verweerster, om een sanctie op te leggen wegens plagiaat.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 17 april 2014 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 11 april 2014. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Bij schrijven van 17 april 2014 verzoekt appellante een voorlopige voorziening te treffen, waarmee zij bedoelt dat zij belang heeft bij een spoedige uitspraak. Het verzoek is derhalve opgevat als een verzoek om het beroep met spoed te behandelen. Op 29 april 2014 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat het College van Beroep derhalve verwacht dat geen poging tot minnelijke schikking wordt ondernomen.

Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 13 mei 2014. Appellante is in persoon verschenen. Zij werd bijgestaan door mw. [naam]. Verweerster werd vertegenwoordigd door dr. G.C. de Vries, lid van de Examencommissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft op 28 maart 2014 een tekst ingeleverd voor het vak Theorie en empirisch onderzoek (TEO) van de bacheloropleiding Sociologie. Appellante stelt dat de ingeleverde tekst was bedoeld om feedback te krijgen over de door haar gekozen richting. De tekst was niet bedoeld om daarover al een finaal oordeel te verkrijgen.

Verweerster heeft vastgesteld dat de tekst wel ter beoordeling aan de Examinator is voorgelegd door appellante. Dat is gebleken uit de e-mailwisseling met de Examinator en de wijze waarop appellante de tekst aan deze Examinator heeft voorgelegd. Het is de Examinator vervolgens gebleken dat appellante in haar werkstuk teksten van anderen heeft gebruikt zonder bronvermelding. Omdat appellante al eerder voor plagiaat een sanctie opgelegd heeft gekregen, legt verweerster een zware sanctie op.

III. Standpunten van partijen

Appellante stelt dat de ingeleverde tekst niet was bedoeld als eindtekst, maar wel om in overleg met de Examinator na te gaan of de gekozen richting de juiste was. De Examinator was van deze opzet op de hoogte, zo blijkt uit haar e-mailberichten. Voorts geeft appellante te kennen dat zij de herkomst van de verschillende onderdelen in de tekst duidelijk zou hebben aangegeven, als ze had geweten dat de tekst op tekstovereenkomst zou worden gecontroleerd. Appellante heeft immers geleerd van een eerder opgelegde sanctie die het gevolg was van plagiaat. Haar handelwijze in het onderhavige geval verklaart zij door te verwijzen naar bijzondere omstandigheden die haar familie hebben getroffen. Deze heeft appellante tijdig aan de Examinator gemeld. De Examinator had moeten begrijpen – en leek ook te begrijpen – dat appellante haar tekst door de familieomstandigheden niet tijdig kon inleveren. Appellante is vervolgens met de Examinator overeengekomen dat appellante haar tekst mocht voorleggen ten behoeve van feedback.

In het besluit van verweerster is opgemerkt dat appellante in het gesprek dat vooraf ging aan het besluit een sanctie op te leggen, niet nadrukkelijk afstand heeft genomen van haar handelwijze. Appellante betreurt deze waarneming. Zij heeft in voornoemd gesprek juist aangegeven dat

verweerster de handelwijze van appellante verkeerd heeft beoordeeld. De Examinator heeft appellante verkeerd begrepen.

De sanctie die is opgelegd, acht appellante buitenproportioneel. Recidive behoort niet tot een zwaardere straf te leiden. De eerder opgelegde sanctie is immers verwerkt. Een nieuwe overtreding dient op zichzelf beoordeeld, en zo nodig, bestraft te worden.

Verweerster is van mening dat uit het e-mailverkeer tussen appellante en de Examinator blijkt dat de Examinator duidelijk heeft aangegeven dat appellante haar werkstuk later mocht inleveren vanwege de familieomstandigheden, maar dat de tekst van appellante op de normale wijze zou worden beoordeeld. Mocht het resultaat negatief zijn, dan zou appellante gebruik kunnen maken van de feedback op haar eerste werkstuk om een verbeterd nieuw werkstuk aan te leveren als herkansing. Was dat niet de bedoeling van appellante, dan had zij uitstel kunnen vragen voor het inleveren van haar werkstuk, gezien de familieomstandigheden.

De door appellante ingebrachte tekst werd nu volgens de gangbare procedure onderworpen aan een plagiaattest. Daaruit is duidelijk gebleken dat appellante in het werkstuk aanzienlijke delen heeft overgenomen uit werk van andere studenten, zonder bronvermelding. Appellante heeft dit resultaat zelf kunnen zien, nadat zij haar werkstuk had ingeleverd.

Omdat appellante een jaar eerder al een sanctie opgelegd had gekregen vanwege eenzelfde overtreding toont appellante door deze nieuwe overtreding dat zij een gebrekkig begrip heeft van de ernst van het vergrijp dat zij heeft gepleegd. Verweerster ziet niet in dat de opgelegde sanctie te zwaar zou zijn.

IV. Overwegingen van het College

Van toepassing zijn de Regels en Richtlijnen van verweerster inzake het plagiëren van teksten (artikel 20). Onweersproken is dat appellante gebruik heeft gemaakt van teksten van anderen in het werkstuk dat ze heeft ingeleverd bij de Examinator, zonder bronvermelding. Appellante stelt dat zij niet de opzet had om haar tekst voor beoordeling in te leveren. Zij wilde slechts feedback op haar concept. Uit de e-mailwisseling die door beide partijen als bewijs wordt ingebracht, blijkt dat de Examinator feedback op de ingeleverde tekst aanbiedt 'via de beoordeling'. Daaraan voegt de Examinator nog toe dat deze kan worden gebruikt voor de herkansing als het eerste resultaat nog niet voldoende is. Appellante kan uit deze teksten niet anders afleiden dan dat haar werkstuk zal worden beoordeeld op de wijze die daarvoor van toepassing is bij het vak Theorie en empirisch onderzoek. Zij had een andere weg kunnen kiezen, als zij uitsluitend feedback op haar teksten had willen krijgen van de Examinator. Nu appellante de weg heeft gevolgd die geldt voor het laten beoordelen van werkstukken, heeft verweerster in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

De zwaarte van de op te leggen sanctie wordt mede bepaald door recidive. Dat is een feit van algemene bekendheid. Bovendien refereert artikel 20 van de Regels en Richtlijnen hier ook aan.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 2 juni 2014 door mr. dr. N. Rozemond, voorzitter, de heer S. van Dokkum, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, mw. drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

w.g.

mr. dr. N. Rozemond,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepsschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45, -.